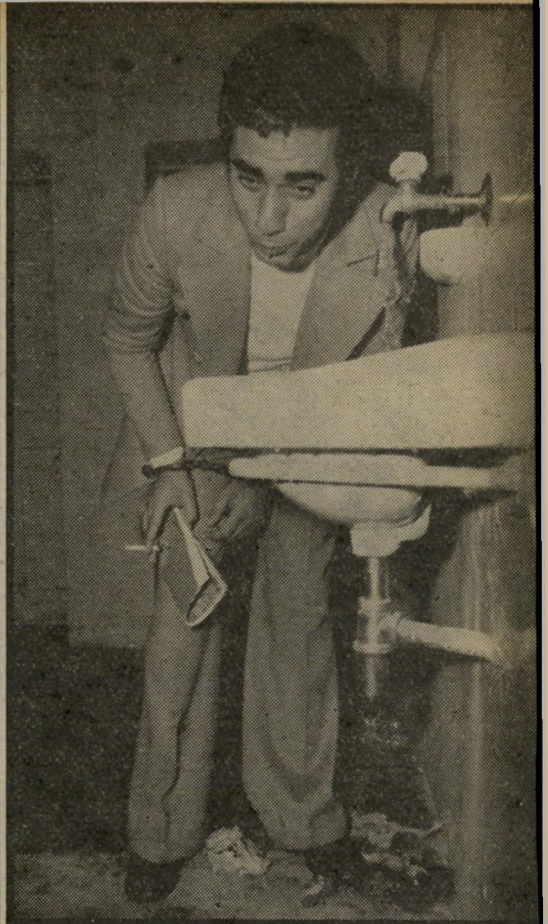




בן-זר ערשי
מאסר עולם



יזחק קיש
מאסר עולם



סמי אלקיים
מאסר עולם

שבר את הכריחים במטאטא, והתגלתה גופתו של נגר.

יתכן שגם גורדין זה היה עובר ללא גילוי האשמים, לולא החליט טלאל להפוך לעד-מדינה. הוא הפתיע את חבריו, ומסר עדות ארוכה ומפורטת על כל ההתרחשויות בכלא. טלאל גם דאג שלעדויות יהיה סיוע, שכן כשותף-לעבירה לא היתה עדותו לבדה מספיקה. טלאל שידל ערבי אחר מעוזה, וג'יה, להעיד גם הוא. בשיחה ארוכה שניהלו השניים בתא-המעצר, ואשר הוקלטה, שיכנע טלאל את וג'יה להעיד ולתמוך בעדותו.

לטלאל היה כוח רב על וג'יה. שכן לפני חודשים אחדים, היה וג'יה עצמו נאשם לפני בית-הדין של כלא שאטה, כאשר חשדו בו שהוא מלשין. בן-זר ארב לו כאשר יצא מחדר-האוכל וזרק עליו מנעול כבד. אינסטינקטיווית גונן וג'יה בידיו על ראשו, וכך נפגע בזרועו בלבד. הוא ידע שאין טעם להתלונן באוזני השלטונות והלך לטלאל, שאותו הכיר מכלא קודם, וביקש את עזרתו. הוא סיפר כי כיוון שהוא תושב עוזה אין לו בכלא קרוב ומושיע. הוא ביקש את עזרתו של טלאל, כערבי מערבי.

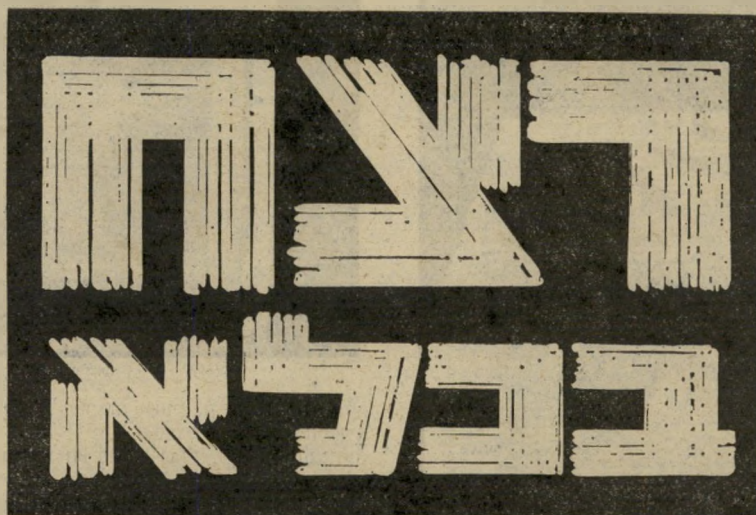
שירי אול-כולתום

וצעקות בחצר

מי דאל זימנו לתא 6. שם, מסביב לי-שולחן יישוב, ציון רובבצ'י, יזחק קיש, סמי אלקיים, מוריס לוגסי וטלאל עצמו. בית-הדין האשים אותו בכך שהוא מלשין. וג'יה התגונן והכחיש, ואז ציווה עליו אלקיים לעזוב את התא ולהכות בחוץ. אחרי זמן מה יצא טלאל ואמר לו: "אתה יצאת זכאי, אבל תיזחר". ואז סיפר לו טלאל על ההליכים בבית-הדין, וכיצד סינר גר עליו.

וג'יה ידע היטב מה עונשו של מלשין. הוא עצמו היה נוכח בעת שבוצע פסק-דין נגד אסיר בשם חאפז שוראפי, שי נאשם במלשינות. כאשר עבר חאפז יום אחד בחצר אמר אלקיים: "המניאק הזה צריך לשחק אותה עליו". היתה התייעצות בין חברי בית-הדין, ומישהו שאל אם "לעשות עליו תור כמו על סאדידה". רובבצ'י סיפר שעשו על פאדידה תור של "מעשה גבר בגבר" וזחק. אבל הוחלט כי עונשו של שוראפי יהיה דקירה. אז אמר רובבצ'י ללוגאסי שיקח לו בן-זוג וביחד ייצאו לפעולה על חאפז.

"בשעה שברדיו היו שירים של אום-כולתום", נשמעו צעקות בחצר. שני רעולייפנים התנסלו על חאפז ודקרוהו בי-



בית-המישפט של המדינה

הטיל מאסר-עולם על חברי

בית-הדין של העולם התחתון

פעולת ההוצאה להורג יכלה להתחיל רק ברגע שבידי המבצעים היה מוט ברזל מתאים לשבור את המנעול. כיוון שהמני עול המקורי היה כבד וחזק, דאגו במשך כמה ימים לנעוץ בתווך גופים שונים כדי לקלקלו, ולגרום להחלפתו במנעול קל יותר לפריצה.

עד-מדינה

וסיוע לעדות

הכי פעל כמתכנן. הסוחר נכלא בי-חדר-האוכל, שלושת הרוצחים רעוליי-הפנים נכנסו לחדרו של נגר, תקפו אותו במוט ודקרוהו למוות. בדרכם החוצה זרקו את הנשק, ומי שהיה מיועד לכך העלים את הסיכנים. בחדר מיספר 4 פשטו את המסכות, וחזרו כלאחרי-יד לחדרם. רק אז שוחרר הסוחר על-ידי אסיר שי-

רם המסכות והנשק, שני סכינים ומוט ברזל.

ערב קודם לכן דאגו למסור לאסיר ערבי, שהתגורר בתאו של נגר, שלוש פיסטות כדורים מפוררים, וציוו עליו למי-סוך אותם בתה של נגר. זה צריך היה לגרום לכך שנגר לא יעורר מהומה גדול-לה, ורוצחיו יוכלו להתגבר עליו במהלך-מות מוט וכמה דקירות סכינים.

יפת נגר והנהלת הכלא היו מודעים לי-סכנות שרחשו סכיניו. כעבר נזרק בקבוקי-מולוטוב מאולתר בעת שישן, ובפעם אחרת נשפך עליו תה רותח כשהיה במיטתו. כתוצאה מכך העבירה אותו ההנהלה לתא השמור ביותר בכלא. תא זה היה בחצר הסגורה במשך רוב שעות היום. רק בשעות שהמרפאה נפתחה היו אסירים עוברים דרך חצר זו, ואז היתה דלת התא נסגרת במנעול כבד.

בית-הדין של כלא שאטה התכנס בפעם האחרונה בחודש יוני 1976. בית-הדין התכנס בתא מיספר 6, שכן בתא זה שכנו שני מנהיגי הכלא, סמי אלקיים היהודי, וטלאל חיגי'אוי הערבי. מאז באו לכלא שאטה, "הפכו את הכל". אלקיים דאג שטלאל יועבר לתא 6, ומאז היו מנהלים את הדיונים החשובים ואת הי-מישפטים בתא זה.

הדין האחרון היה בעניינו של יפת נגר, צעיר תימני שניהל דיסקוטק בפתח-תיקווה. הוא היה שפוט למאסר של שלוש שנים על החזקת רכוש גנוב. בהיותו בכלא העיד נגד האחים אלפרון, שהיו נאשמים בגביית דמי-חסות, ועמד להעיד נגד אסיר בשם מרילי, שאחיו, מכלוף, התגורר גם הוא בתא 6.

לדיברי העדויות, לא נעשתה ההחלטה המקורית על מישפטו של נגר בכלא שאטה. החלטה זו הגיעה לשם ב"פוסטה של האסירים" מכלא אחר, והיא אמרה כי "צריך לשחק אותה ליפת נגר".

בית-הדין של כלא שאטה עסק רק בי-פרשנות המונח "לשחק אותה". האם פ"י רוש עונש דקירות וחיתוך, או אולי שפיכת מים רותחים. לבסוף הוחלט כי עבירות רציניות כשל נגר המלשין דינן אחד — מוות.

בית-הדין הוציא כבר בעבר גורדי-דין ודאג לביצועם. אבל זה היה עונש-המוות הראשון, והיה צורך לתכנן אותו כמיבצע צבאי, בדיוקנות ומהירות.

מסכות על הפנים

— סכינים בידים

בו במקום הוטלו התפקידים על האסי-רים. טלאל היה אמור להיות בין הי-מבצעים. כשהוא רעולייפנים וסכין בידו, היה עליו לפעול עם שניים אחרים להריגת המלשין. השניים שנבחרו ללכת איתו היו ציון רובבצ'י ובן-זר ערשי.

לסמי אלקיים נועד תפקיד הפיקוח על כל הפעולה. עליו היה להסתובב בחצר הפנימית, ליי חדר-האוכל, ולגרום לפעולת-ההסחה לפי הוראה ממנו. כשהחליק ידו על שערו, אמור היה אסיר בשם משה מנצור לפתוח בקטטה קילבית בתוך חדר-האוכל. אסיר אחר אמור היה להפנות את תשומת-לב הסוחר התורן, חלבי, לי מהומה בחדר-האוכל, ולסגור אחריו במהי-רות את הדלתות. שני רעולייפנים דאגו לנעול אותן מבחוץ במנעולים כבדים, וכך כאשר הסוחרים מנוטרלים, ניגשו שלושת הרוצחים לתא מיספר 4, הקרוב ביותר לתאו של הקורבן, שם היו מוסתרות עבר-